

[Boligministeren]

følgelig komme med et forslag så hurtigt som overhovedet muligt.

En dispensationsmulighed gør jo, at der er en vis retsusikkerhed: Hvordan skal man helt præcis udmønte det? Jeg vil selvfølgelig gøre det efter bedste evne; det vil enhver minister gøre. Men for mig bliver den principielle stilling, vi skal tage her: Skal vi lynhurtigt komme med en dispensation, eller skal vi lade det udvalgte, som fortsætter, foretage den afsluttende behandling? Der kan jo være en ny tanke, som ingen af os har tænkt i øjeblikket, som ekspertudvalget kommer frem til, og som vi kan tilslutte os.

Så jeg anmoder om, at vi lader udvalget gøre sit arbejde til bunds, og så tror jeg, at Folketinget i bred enighed vil kunne finde den endelige løsning; det synes jeg er sagligere og rigtigere end det, fru Kirsten Jacobsen har foreslået. De positive intentioner fra alle er jo de samme, metodevalget er lidt forskelligt. Jeg anmoder om, at man ikke vedtager fru Kirsten Jacobsens forslag, men vælger den anden metode. Men sigtet er naturligvis det samme.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis boligministeren her havde sagt, at så udsætter vi ikrafttrædelsen af lovforslag nr. L 219, indtil udvalgsarbejdet er færdigt, ville jeg have sagt: Jamen det er helt fint; så er der ingen, der kommer i klemme. Men det er ikke det, man gør. De mennesker, der har siddet med et nødlidende pant, som de har måttet leje ud midlertidigt, er allerede i den situation, at de foruden deres egen boligudgift skal deles om den boligudgift, som de andre er løbet fra. Hvis vi nu lukker for deres mulighed for at afhænde pantet – og det er det, man vil gøre i dag – skal de ikke blot betale én boligafgift, som de har svært nok ved at betale, men de skal også i fællesskab dele den boligudgift, som en anden er løbet fra.

Mens dette udvalg sidder, er Folketinget taget på sommerferie. Når vi kommer frem til oktober, er de fleste af disse mennesker selv blevet nødlidende og har måske måttet flytte fra deres bolig. Det hjælper ikke noget, at udvalget kommer med en god anbefaling, hvis der ikke er nogen at hjælpe, fordi de er tvunget ud af deres bolig. Det er dét, Folketinget beslutter, hvis de stemmer Fremskridtspartiets ændringsforslag ned.

Må jeg igen anbefale Folketinget, at man stemmer for dette ændringsforslag. Vis boligministeren den tillid, at han godt kan skille synderne fra de gode! Og det er helt sikkert, at synderne ikke engang vil indsende ansøgning om at få dispensation fra den lov, vi nu stemmer om om lidt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget af Kirsten Jacobsen forkastedes, idet 56 stemte for, 57 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 64 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 46 (KF, V og FP).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om merværdiafgift (momsloven).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 8/12 93. Første behandling 14/1 94. Betænkning 27/4 94. Anden behandling 3/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 107 stemmer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af forskellige afgiftslove m.v. (Konsekvensændringer m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 8/12 93. Første behandling 14/1 94. Betænkning 27/4 94. Anden behandling 3/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkegaard (KF):

For et øjeblik siden stemte Det Konservative Folkeparti for lovforslag nr. L 124. Om et øjeblik vil man opleve, at vi stemmer imod lovforslag nr. L 125, som i øvrigt ellers er konsekvensændringer til lovforslag nr. L 124.

Det er der imidlertid en logisk forklaring på, og jeg vil gerne henvise til det betænkingsbidrag, som er afgivet fra Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet.

Der er en række bestemmelser i lovforslag nr. L 125, som vi ikke har spor imod. Men lovforslag nr. L 125 indebærer en skærpelse af CO₂-afgiften, og derfor kan vi naturligvis ikke støtte lovforslaget. Vi er i Det Konservative Folkeparti modstandere af en isoleret CO₂-afgift. Det hjælper ikke et klap på den globale CO₂-forurening. Til gengæld koster det danske arbejdspladser; den skærpelse, der ligger i forslaget, kan vi derfor naturligvis ikke støtte.

Men hertil kommer, at der har været en række henvendelser dels fra enkelte virksomheder, dels fra erhvervsorganisationer, som har sat spørgsmålstegn ved de beregninger, der er lavet i Skatteministeriet, og som har kunnet påpege, at ud fra særberegninger ville skærpelsen være langt kraftigere end det, skatteministeren havde opgjort i sine bemærkninger til lovforslaget.

Jeg synes ikke, at skatteministeren på overbevisende måde overhovedet har kunnet tilba-

ge vise disse indvendinger, og det bestyrker vores opfattelse af, at det er mest korrekt at stemme imod lovforslag nr. L 125.

Skatteministeren (Stavad):

Da hr. Kirkegaards udtalelser ikke bør stå uimodsagt, eftersom det efter regeringens opfattelse er forkerte oplysninger, hr. Kirkegaard har givet Folketinget, bliver jeg nødt til at gøre et par bemærkninger.

Det lovforslag, vi står over for at vedtage, indeholder en lang række ændringer. Der er i disse ændringer også ændringer af CO₂-afgiften. Jeg tror ikke, at nogen ville kunne nå frem til andet resultat af en nøgtern vurdering af de samlede ændringer i forhold til CO₂-afgiften, end at det for virksomhederne vil betyde forbedringer og ikke skærper.

Der er tre hovedændringer. Den ene ændring er, at man vil kunne få afgiften for de energiintensive virksomheder hurtigere tilbagebetalt. Det giver for de energiintensive virksomheder en væsentlig rentegevinst.

For det andet gennemfører vi den ændring, at man, hvis man i ét år, det første år, er godkendt som energiintensiv med over 3 pct. af proms-grundlaget for energiafgifter, vil kunne få udbetalt refusionen i 3 år, uanset om man kommer under de 3 pct. Vi kommer altså ud over den problemstilling, som også har været omtalt i pressen, at virksomheder, der opfører sig energimæssigt fornuftigt, ressourcemæssigt fornuftigt, og foretager besparelser og derigennem kommer under de 3 pct., ville kunne miste refusionen i det efterfølgende år. Og det forstår jeg nu at Det Konservative Folkeparti vil stemme imod.

Så kommer vi til det, som hr. Kirkegaard kalder skærpelsen – og det er da også rigtigt. Der, hvor man har kunnet lave nogle opdelinger, som aldrig vil kunne fungere som selvstændige virksomheder, og dermed få sig defineret, så man utilsigtet kommer ind under en refusion, forhindrer man, at den slags nye spekulationer og opdelinger kan gennemføres. Altså vi forhindrer misbrug.

Så vi gennemfører to væsentlige forbedringer for virksomhederne, og hvis et sådant forslag ikke bliver vedtaget – og det forstår jeg at De Konservative ikke ønsker – vil man ikke få disse forbedringer.